

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא - עבודת השם

"וַיִּחַלְמֵם וְהָיָה סֶלֶם מִצֵּב אֲרָצָה וְרֵאשׁוּ מִגֵּיעַ הַשְּׂמִימָה" (בראשית כח, יב)

הוא מגיע לבית לבן ויודע כי עתה יאלץ לכלות חלק ניכר מזמנו בעבודה ובמלאכה. חשש יעקב בלבו מן הצפוי לו. **הלא בתוך זמן קצר הוא עתיד לשקוע בעולם של חומר!**

רצה הקב"ה להניח את דעתו, מה עשה? הראה לו בחלום "סֶלֶם מִצֵּב אֲרָצָה" (בראשית כח, יב) רמז לו אתה חושש מסולם מוצב ארצה מכך שתהיה שקוע בחומר? דע לך כי "ראשו מגיע השמימה" (בראשית כח, יב) - **אתה עושה את כל מעשיך לשם שמים, אז הכל נחשב לך עבודת השם. גם העבודה החומרית והארצית ביותר נחשבת לרוחניות גמורה.**

ה'שפת אמת' מפרש יסוד זה על הפסוק: "הַנְּסִתְּרֵת לָהּ אֱלֹקֵינוּ וְהַנְּגַלְת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם (דברים כט, כח)". גם כאשר המצב הגלוי הוא **שאדם עוסק במלאכה ונראה כאילו כל תכליתה "לָנוּ וּלְבָנֵינוּ"** כי על פי המבט החיצוני אין בו שום עניינים רוחניים ונראה כי כל מעשיו לטובתו ולתועלתו, אך "הַנְּסִתְּרֵת לָהּ אֱלֹקֵינוּ".

מאחורי ההתעסקות הארצית והגשמית תסתתר הכוונה הפנימית, שתהיה כל כולה לשם שמים, ואז הכל ייחשב כחלק מעבודת ה' שלו.

כתב בספר 'חזון ישעיהו': יש אדם הנאלץ לצאת לעבודה כדי להביא טרף לביתו. אין מנוס מכך. השאלה היא כיצד הוא ניגש לדבר: אם הוא עובד כדי לאכול ואוכל כדי שיוכל לעבוד. וחוזר חלילה - איזו תכלית ואיזו תועלת יש בו ובמעשיו? **במה הוא שונה מבעל חיים שכל חייו סובבים סביב אוכל ועבודה?**

לעומת זאת, **אם תכלית חייו היא עבודת ה', ומשאת חייו היא קיום תורה ומצוות, הוא מתייחס אל העבודה כאל הכרח לא יגונה.** הלא צריכים להמציא פרנסה לבני הבית, צריכים לממן את שכר הלימוד של הילדים, צריכים לחתן את הילדים וכו'. נמצא איפא שגם ההתעסקות בצרכי הפרנסה הוא חלק מעבודת ה' שלו.

וכמו שכותב בספר 'מסילת ישרים' (סוף מידת הקדושה): וכבר יכול להיות חסיד גמור, איש שמפני צרכו הוא בעל מלאכה פחותה, כמו מי אשר לא יפסוק מפיו הלמוד. וכתוב: "כָּל פֶּעַל ה' לְמַעַנְהוּ (משלי טז, ד)". ואומר: "בְּכָל דְרָכֶיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יַיָּשֶׁר אַרְחֶיךָ" (משלי ג, ו).

יעקב אבינו היה יושב באהלה של תורה והקדיש כל ימיו לתורה. **עד גיל שבעים ושבע לא יצא מתוך אהלה של תורה.** והנה

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה -
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסירא אפרים וב"ב
מ.י.ש כדורי
כולל ברסלב אילת חיים בן בכורין

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חנייה בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
אילן בן ג'וליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה שמאל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה - בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונו בת מיסה רפאל משה בן רחל
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחימה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זרה
דוד בן זרה
עינת בת רחל ברכה
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נחום בן כיריה
טובה בת אורה
אליהו בן מאיה
שאלו בן סילביה
יעקב בן אסתר
כל עם ישראל

29/11/2014		ז' כסליו תשע"ה	
פרשת ויצא			
הפטרה: "ועמי תלואים" - הושע י"א			
ר"ת	יציאה	כניסה	
17:44	17:12	16:01	ר"ם
17:40	17:08	16:17	ת"א
17:39	17:08	16:17	חיפה
17:44	17:12	16:21	ב"ש

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	--	--

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר

מהו האיסור של תולעים בפירות וירקות והאם צריך לבדוק מתולעים ירקות הגדלות בחממות להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

שאלה: ?
תשובה: !

מיני תולעים הגדלים בפירות וירקות ובקטניות, אינם אסורים, אלא אם כן פרשו ויצאו לארץ, אף על פי שחזרו אחר כך לתוך הפרי. מפני שנאמר (ויקרא יא, מא): "השרץ על הארץ", הרי שלא אסרה תורה, אלא כשרחשו על הארץ. אבל אם לא פירשו ממנו, מותר לאוכלו עם התולעת שבתוכו. אולם כל זה דווקא, כשהתליעו הפירות, אחרי שנתלשו מן הארץ (כגון תולעת הנקראת "חדקנית", המתהווה באורז בזמן היותו במחסן).

אבל כאשר התליעו בעודם מחוברים, נחשב כשורץ על הארץ. היות והאילן מחובר לארץ, נחשב כתולעת השורצת על הארץ. כאשר אין ידוע מתי הפרי או הירק התליע, אסור באכילה מחמת הספק, וספק דאורייתא לחומרא. מקורות: ראה רמב"ם (פ"ב ממאכלות אסורות הי"ד וט"ו). וכן מבואר בשו"ע (יו"ד סימן פד ס"ד- ס"ז).

כאשר פרשה התולעת מן הפרי, אף שלא הייתה על הארץ ממש, כל שפירשה לאוויר ואפילו רק מקצתה, אסור.

ירקות מגידול מיוחד "ללא תולעים" גדלים בתוך חממות הסגורות היטב למניעת חדירת חרקים. סגירת החממה באמצעות יריעות פלסטיק ורשת צפופה, הכניסה אליה היא באמצעות פתחים כפולים, באופן שדלת אחת תמיד סגורה, כדי למנוע חדירת חרקים. אותם ירקות הגדלים בשיטת גידול מיוחד ללא חשש על ידי חממות וריסוס, אין לחשוש בהם לתולעים, וכיוון שלפעמים אף על פי כן מוצאים בהם תולעים ראוי לשטוף קודם השימוש. מקורות: שו"ת תשובות והנהגות ח"ג (סימן רנב), וכתב לדחות דברי הגר"מ בראנדסופר כיון שלפעמים מצוי בו חרקים ותולעים, היו רוב התלוי במעשה ולא סמכין עליה.

כרובית מצוי בה חרקים לרוב, וקשה לנקותה, היות שמצויים בה מקומות מסתור לרוב, שהחרקים חבוים בין הפרחים, תחת הגבעולים הקטנים הצמודים לגבעול המרכזי. ואף מי סבון לא יועיל, היות שהחרק מסתתר. מקורות: מי סבון מועיל לגירוי החרק והחלקתו מעל גבי העלה, וכאן לא שייך. תוצרת קפואה של ברוקולי או כרובית [כגון חברת סנפרוסט], אין כל תועלת הלכתית בכך שהיא קפואה. ויש להקל ולהשתמש בו כאשר טוחנים אותו דק, לאחר ניקוי ושטיפה.

פטרזיליה מיובשת החתוכה דק, מותרת לכתחילה. מקורות: הגרי"ש אלישיב זצ"ל הובא בספר אשרי האיש (יו"ד א עמוד יב).

שְׁמִירָה מְפֻלָּא

לא בכדי אנו אומרים שלוש פעמים בכל יום- על ניסיר, שבכל יום עלינו להודות לך, שכן אין אנו מודעים עד כמה מנסים אויבנו מבית ומחוץ השכם והערב לנסות להשמידנו בכל דרך אפשרית, אולם הבורא ברוב רחמיו וחסדיו שומר עלינו מכל צרה וצוקה. מעשה שהיה- כך היה: בחורף ה'תשס"ז פורסם על מעשה ניסים מופלא ביותר שאירע בארץ ישראל. מחבל שיצא משכם כשהוא מצויד במטען חבלה גדול במיוחד, התכוון להגיע לאזור הומה אדם בגוש דן, ולהתפוצץ עם מטענו, ולגרור בכך להרג המוני, רח"ל. בניגוד למקרים אחרים- הצליח הפעם מחבל זה לעבור את כל המחסומים והגיע עם המטען לגוש דן.

ולא רק זה עלה בידו, שכן הוא הצליח גם לעלות על אוטובוס עמוס שנסע מראשון לציון לכיוון בת ים. על אוטובוס כפול עלה שמספר נוסעיו מגיע לכמאה איש. המחבל מתיישב על אחד הכיסאות, ובראותו שהאוטובוס התמלא עד אפס מקום, רווה הוא נחת מ'הצלחתו הגדולה' הוא מחליט, שהגיע הזמן לבצע את זממו, שכן כעת הוא יכול לגרום נזק עצום וחלילה להרוג ולפגוע במספר רב של אנשים. **לוחץ הוא על כפתור ההפעלה של המטען, אבל 'למרבה המזל', המטען אינו מתפוצץ. המחבל לוחץ בפעם שנייה ושלישית, והמטען לא מופעל.**

בלית ברירה יורד המחבל בתחנה הקרובה, נכנס למקום סתר ומנסה לברר, מה קורה ומדוע המטען לא התפוצץ. ומה מתברר? רואה הוא, כי הסוללות הוכנסו כשהן הפוכות. הוא הופך את הסוללות למצב שבו הן אמורות לעבוד. ושוב מבקש לעלות לאוטובוס אחר, ואף הפעם עולה בידו לעשות כן. במהלך מספר תחנות עולים מספר לא מבוטל של עולים וכעת האוטובוס מלא וגדוש עד אפס מקום. לא חולף זמן רב והמחבל מחליט, כי כעת זה הזמן המתאים לבצע את זממו, לוחץ הוא, אפוא, על מתג ההפעלה אך גם הפעם למרבה הפתעתו המטען אינו מופעל. לוחץ הוא עוד הפעם ועוד הפעם בתסכול רב- אולם המטען אינו מתפוצץ, נאלץ הוא שוב לרדת מן האוטובוס, נכנס למקום סתר באזור ובודק את הסוללות- ומגלה שמתוך שש הסוללות הנמצאות במתג הניח אחת מהן בטעות הפוכה, ולכן המטען לא פעל.

המחבל יוצר קשר טלפוני עם משתף פעולה המתגורר בבת-ים ומתאכסן אצלו, מתוך כוונה לנסות את מזלו בפעם השלישית ולעלות למחרת על אוטובוס נוסף. **נחוש הוא לבצע את זממו ויהי מה.** אולם אינו חפץ לעלות על אוטובוס בשעות הערב שבהן מספר מועט של אנשים. בזמן שהייתו אצל אותו משתף פעולה נלכד הוא בשעות הלילה, בעיצומה של הכנת המטען הקטלני.

האם יש לנו הסבר אחר למהלך מופלא זה. אם לא אהבתו היתרה של הקב"ה לשמור ולהציל את ילדיו?

מְנוּיִים	הַקְדָּשֶׁת הָעֵלוֹן	לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה
לקבלת העלון חנם ב- email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144
2/4	פניני עין חמד פרשת ויצא ז' כסליו תשע"ה גיליון 509	

רבי ישראל פרידמן מטשורטקוב זצ"ל - נולד בשנת ה'תרי"ה (1854). נקרא על שם סבו הגדול, ר' ישראל מרוז'ין. כבר בילדותו נקראו הנהגותיו המופלאות ופקחותו המיוחדת. חרף ובקיא בש"ס ופוסקים ראשונים ואחרונים. גאוני טשורטקוב, שהיו מגיעים לאביו הק' היו נכנסים עימו בשיחה בלימוד והיו נשארים פעורי פה לגודל חריפותו ויושר סברותיו. הרבה בסיגופים ותעניות.

בשנת ה'תרס"ד (1903) ביום בו הסתלק אביו הקדוש עלה רבינו לכהן במקום אביו. **ענייני הכלל נגעו לליבו והעסיקו אותו**. בתקופתו חסידות טשורטקוב הייתה בשיאה ואלפי חסידים מכל אירופה גדשו את בית-המדרש. בזמן מלחמת העולם הראשונה נדד לעיר וינה ואף בזמן זה המשיך במלכת הקודש בשיחותיו הטהורות. לאחר סיום המלחמה נשאר מוינה. ממקימי 'אגודת ישראל' ואף היה נשיא כבוד של מועצת גדולי התורה העולמית. **גאון. ענוותן. מלומד בניסים. בעל רוח-הקודש. רבים שיחרו לפתחו ונושעו**. נתבקש לבית-עולמו בערב שבת קודש י"ג כסלו ה'תרצ"ד (1934). חי כ-80 שנים. את מקומו מילאו בניו ר' נחום מרדכי ור' דב בער מטשורטקוב.

סבא: ר' ישראל מרוז'ין ור' אהרון מצ'רנוביל. **אביו:** ר' דוד משה. **אשתו:** בת דודו, הרה"ק מסאדיגורא. **ילדיו:** ר' אהרן, ר' נחום מרדכי מטשורטקוב, ר' דב בער מטשורטקוב. **מתלמידיו:** ר' מאיר אריק (אב"ד טארנוב), ר' משולם ראטה, ר' אברהם מנחם מבראד, ר' מאיר שפירא מלובלין (ראש ישיבת חכמי לובלין). **מספריו:** יתפארת ישראל • ישמח ישראל • גנזי ישראל • ינזר ישראל.

הובא בספר "מדברנא דאימיתיה" מעשה בעת שדר רבינו מטשורטקוב זי"ע בוינה, נהג לנסוע פעמיים בשנה לטשורטקוב, בחודש תשרי, ולחג השבועות, באחד הפעמים אירע מעשה שעורר הדים רבים. היות והנסיעה לוינה, הייתה קשה לחסידים בפולין וגאליציה, ויקרה מאוד לרובם, לא היו השיירות מצויות, אך באלו שני הפעמים בשנה שרבינו הגיע לטשורטקוב, התאספו אלפים רבים מקהל החסידים לשהות ולהסתופף בצל קדושתו. מאחר ולא היה די מקום לעריכת השולחנות, הכשירו שטח רחב ידים, ומסביב לשולחן הרחב, בנו אצטבאות רחבות מעץ, ועליו החסידים עמדו, כמובן, שכן הציבור נכנס הרבה לפני הרבי לתפוס מקום טוב, ור"ל אחד מהאצטבאות לא עמדה בעומס, וקרסה על אברך, שעמד מתחתיה, שהתמוטט במקום ואיבד את הכרתו, נשימתו נעצרה, והרופאים, שהוזעקו אליו קבעו, שאפסו סיכוי לחיות רח"ל.

מובן שמיד רצו לרבינו וספרו לו בחרדה את אשר אירע, רבינו ביקש שיביאו לפניו את התפילין, והוציא את התפילין, פתח את הרצועות, והחל לסובבם שוב מסביב לבית התפילין. ותוך כדי מעשה שאל: "נו, מה חדש" (אצל האברך), ונענה שאין שינוי. פתח רבינו שוב את הרצועות, והחל לסובבם, ושאל בשנית: "נו, מה חדש", ונענה: "שוב אין שינוי". פתח רבינו שוב את הרצועות והחל לסובבם, ושאל בשלישית, ואז אכן למרבה הפלא התעורר האברך, וחזר לבריאותו. אז נכנס רבינו לעריכת שולחנו הטהור.

יפר הרה"ג ר' ישראל חיים אטרי בספר "שיח זקנים" שמעתי ממחוז הגה"צ מוואדיסילוב זצ"ל, גופא דעובדא הכי הוה: זקנתו של הגה"צ מוואדיסילוב, אמו של אביו, שהייתה הרבנית של הרה"ק רבי אברהם שלום פנחס מטשנסטחויב זצ"ל, הייתה צריכה לעבור איזה ניתוח קל, ונסעה לוינה לערוך שם הניתוח. ואחרי שנסעה מהעיר, נפלה האמא של הגה"צ מוואדיסילוב, דהיינו השנור [הכלה] של זקנתו שנסעה לוינה, וחלתה מאוד במחלת הטיפוס, והגיעה עד שערי מוות רח"ל. אמנם זקנתו לא הייתה בעיר, אלא בוינה, ולא רצו לצערה, לכך לא הודיעו לה מאומה.

יום אחד לפני שהיא ערכה הניתוח, נכנסה אל רבינו עם פיתקא, וכתבה על הפיתקא את השמות של כל הבנים והנכדים וכל צאצאיה. והרבי קרא בעיון רב את הפיתקא, וכשהגיע לשם של אמו של הגה"צ מוואדיסילוב, נעצר רגע ויאמר לה "שיהיה לביילא רפואה שלימה". ותאמר, לא התכוונתי מאומה, כשכתבתי את שמה, היא ב"ה בריאה. הביט הרה"ק שוב פעם בפיתקא, ויאמר שנית "שיהיה לביילא רפואה שלימה". ותצא מן החדר, כעבור שבועיים החלימה מהניתוח שעברה, ותסע חזרה לביתה. ומיד כשהגיעה לביתה, שאלה "קרה משהו לביילא?" אמרו לה הבנים "מהיכן את יודעת?". ותאמר להם "נכנסתי לרב ישראל פרידמן ובירך אותה ברפואה שלמה". ויספרו לה, שחלתה בטיפוס, והגיעה עד שערי מוות, אך כבר ב"ה שתי שבועות, שהמשבר עבר, והיא מחלימה. ולתדהמת כולם התברר, כי רפואתה של ביילא החלה בזמן שרבינו בירך אותה.

בספר "שיח זקנים" הובא סיפור מפי האדמו"ר רבי שמעון נתן נטע מלעלוב ששמע מהרה"ג ר' שמואל אהרן וובר שהיה איזה תקופה בוינה, והגיע אליו מכתב בהול מביתו, שבתו מאטיל חלתה מאוד בעיניה רח"ל, והרופאים הבהילו אודות המצב. וכתב ר' שמואל אהרן פתקא עם שמות בני משפחתו, ובתוכם בתו הנ"ל, והוסיף אצל שמה לרפואה וכו'. ונכנס עם הפתק לרבינו. כאשר קרא הצדיק את הפתק והגיע אל שמה של הבת מאטיל, לקח עט וכתב בצד שמה איזה תיבות. כשראה ר' שמואל אהרן, שהרה"ק כותב על הפתק, חשב, שהרבי אינו יכול לקרוא את הכתב שלו כי אף שהיה לו כתב נאה מאוד אך היה מסולסל. על כן אמר לרבינו שכתב שם בתו לרפואה על עיניה. אמר לו הרה"ק: "מה אתה רוצה?". אחר כך הסתכל ר' שמואל אהרן בפתק, וראה שהרה"ק כתב באותיות גדולות בצד הפתקא, תיבות לרפואת עיניה, ואחר כך נודע לו מבתו, שהוטב לבתו ב"ה, ונתרפאה לגמרי.

בספר "יוסף תהילות" הובא סיפור נוסף המראה, כי רבינו היה בעל רוח-הקודש: סיפר הרה"ח ר' דוד שכטר שזכר שפעם אחת בא ר' שמואל הלפרין זצ"ל רב אמסטרדם, ורבה הראשון של שכונת זיכרון מאיר בבני ברק לביקור בוינה, בשעה שנכנס אל רבינו, שאלו: "מה הביא אותך לוינה?" ענה לו ר' שמואל: "אני מאמין באמונה שלמה, שהרבי יודע למה אני באתי!". הביט בו הרבי ואמר: "הגעת בגלל רופא!", ואכן כך היה, שסיבת ביאתו לוינה היה, כי חלה פתאום באיזה מחלה, והוצרך להגיע לעיר הגדולה להתייעץ עם רופא גדול.

להלן סיפור מופלא המעובד מהספר "ברכת אברהם". הגה"ח ר' אברהם יצחק רוטשטיין ושותפו הרה"ח ר' ברוך מנדלבוים סוחרים היו, בבית החרושת שלהם לייצור מוצרי הלבשה בתל אביב. בכל יום היו השניים נוטשים את מסחרם ואת עסקיהם ומקדישים עצמם ללימוד תורה בתוך בית החרושת, כאשר כל ההמולה מסביב לא נוגעת אליהם כלל וכלל.

לר' אברהם יצחק היה חדר פרטי ברחוב כפר גלעדי, ושם היה נועל את עצמו מדי יום לארבע שעות תמימות של לימוד תורה, החל מהשעה שתיים אחה"צ עד לשעה שש בערב. 'יכול כל העולם להתהפך' ומודענו לא מש מהגמרא. ר' אברהם יצחק היה גדול בתורה כאחד מגדולי הדור. בעל תפיסתו מהירה כברק. אך מעולם לא רצה להסתמך על כישרונותיו העילויים אלא היה שוקד ומתייגע בש"ס ובפוסקים בהתמדה עצומה. בקיאותו העצומה והיקף ידיעותיו בכל ארבעת חלקי השולחן ערוך הייתה נדירה ביותר. בימי נעוריו למד בחברותא עם כ"ק האדמו"ר ר' שמואל שלמה ליינר מראדזין הי"ד, והם היו בוחנים איש את רעהו מסכתות שלמות בעל פה על ידי נעיצת מחט לתוך הגמרא.

לאחר שעלה ארצה בימי בחרותו, למד בישיבת מאה שערים אצל הגה"צ רבי זליג ברוורמן זצ"ל, וזמן קצר לאחר נישואיו כבר ביקשו לצרפו לבית דינו של הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, אך הוא סירב ליהנות מכתרה של תורה וביקש להתפרנס מיגיע כפיו. יום אחד הסתגר ר' אברהם יצחק כהרגלו בשעה שתיים אחרי הצהריים ובתוך דקה כבר היה שקוע בלימוד הגמרא. כדרכו נעל את הדלת מבפנים כדי שאיש לא יוכל להפריע לו ולבטלו מלימודו. בני המשפחה רגילים היו מכבר כי בשעות אלו, יהיה מה שיהיה, אין מפריעים לאב. רואה בעל דבר את התמדתו העצומה של רבי אברהם יצחק ומבקש לנסותו. זמן קצר אחרי שהחל ללמוד, הגיעה לבית החרושת שלו משלחת מלכותית ממצרים.

"מטעם בית המלוכה באנו", הודיעו באוזני שותפו ר' ברוך מנדלבוים, "וחפצים לעשות אתכם עסקה גדולה מאד שתניב לכם רווחים עצומים. אנחנו זקוקים לכמות עצומה של בגדים מכל הסוגים". ר' ברוך ידע על בואה של המשלחת על ידי חילופי מברקים. אלא שהמשלחת הייתה אמורה להגיע בשעה 12 בצהריים. כדי שהמשא ומתן יוכל להתנהל בנחת בלא להפריע ללימודו של המנהל. ר' ברוך אמר בנימת הקפדה, "איחרתם בשעתיים". ראש המשלחת הביע את התנצלותו: "איחרנו לרכבת ונאלצנו להמתין שעתיים נוספות עד הרכבת הבאה".

"בואו נראה מה נוכל לעשות בלעדיו", אמר ר' ברוך וזימן את חברי המשלחת אל משרד בית החרושת. הייתה התמקחות קצרה שבסיומה הגיעו שני הצדדים לעמק השווה. העסקה הגדולה, שנשאה רווחים גדולים מאד בחיקה, לא הייתה צריכה עתה אלא את אישורו והסכמתו של המנהל הראשי וחתירת ידו. "המתינו לי כאן", אמר לחברי המשלחת, "אלך לחדרו של שותפי לבקש את הסכמתו. אולי כשישמע שאין מדובר בהפרעה גדולה, יפתח לפני את חדרו". ר' ברוך הגיע לרחוב כפר גלעדי. התקרב אל הדלת הנעולה וקרא בקול: "ר' אברהם יצחק". אין תשובה. קרא פעם ופעמיים ושלוש-הדלת אינה נפתחת. חזר לבית החרושת והודיע לחברי המשלחת: "שותפי מסתגר בחדרו בכל יום לארבע שעות רצופות של לימוד. יהיה עליכם להתאזר בסבלנות עד שש בערב." "מה?", נדהמו חברי המשלחת. "לשבת עוד כמה שעות ולחכות, עד ששותפך יואיל בטובו להתפנות אלינו? מצטערים, אנחנו ממחרים. אם השותף שלך יכול לבוא עכשיו, מוטב, ואם לא, אנחנו הולכים מכאן".

ר' ברוך חש את טעם הפספוס. עסקת ענק כזו אינה מזדמנת בכל יום. כל מה שר' אברהם צריך לעשות, רק להקשיב חמש דקות, ולחתום. שוב חזר לדלתו של שותפו וקרא בקול רועם, "ר' אברהם יצחק. מדובר בעסקה ענקית. כבר סיכמתי הכול, רק תחתום על הנייר וכבר אתה חוזר ללימודך. זה לא ייקח יותר משתי דקות". אולם ללא הועיל. הוא ניסה מספר פעמים - אך מיודענו לא ענה. סמוק פנים שב לבית החרושת ואמר לחברי המשלחת, "אין מה לעשות. או שאינו שומע אותי, או שהוא שומע ולא רוצה לפתוח".

"הוא לא שומע", המהם ראש המשלחת. "בטוח, שהוא לא שומע. הרי החבר שלך בוודאי רוצה להרוויח כסף. אילו היה שומע אותך, כבר מזמן היה חותם". הלך ר' ברוך לבית שותפו וסיפר לזוגתו מרת אלטע ברכה, כי בעלה, כנראה, אינו שומע אותו במעמקי חדרו, וכי ההפסד הצפוי יהיה גדול מאד. "יש לי רעיון", אמרה. "מעל הדלת ישנו אשנב קטן, חלון לאורור. אדם מבוגר לא יוכל להשתחל דרכו אבל הבן שלי דוב צבי (שגדל ברבות הימים וידוע כגאון ר' דוב צבי רוטשטיין זצ"ל) הוא ילד קטן". שלפה את בנה הקטן ממשחקיו והלכה עמו לחדר לימודו של אבא. בדרך כלל אין עושים דבר כזה. אבל כעת, שאני, השותף מדבר על הפסדים עצומים, והרי אין זה דבר של מה בכך.

הפעוט דוב צבי טיפס ללא קושי וחמק מבעד לחלון הקטן. הגיע אל אביו וסח לו, "אמא אמרה, שאתה חייב לפתוח את הדלת. סוחרים מצריים רוצים לקנות ממך כמות ענקית של סחורה, והם לא רוצים לחכות הרבה זמן". "בשום אופן איני מפסיק מלימודי", ענה ר' אברהם יצחק קצרות. "תגיד לאמא שתמסור לסוחרים שאם הם רוצים לחכות עד שש בערב, נוכל לחתום על העסקה, אם לא, לא". הילד יצא מן האשנב כלעומת שבא ומסר את דברי אבא בדיוקנות. פליאתם של הסוחרים הערביים הפכה לזעם גדול. "הוא לא עושה לנו טובות", הכריז ראש המשלחת המלכותית בכעס. "אנחנו לא ילדים קטנים שנשב ונמתין לו כמה שעות". הם קמו ועזבו. הניירות המיוממים התגוללו על השולחן, ריקים מחתימה...

המשך בעז"ה בשבוע הבא...

המשך בעז"ה בשבוע הבא...

<p>הרב שבתי בן אסתר יא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעמה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה</p>
---	--	---	--	--